

Nr 167.

Av herr **Sjödahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till avlöningar vid de allmänna läroverken m. m.

Den nuvarande krissituationen har nödvändiggjort besparingsåtgärder inom olika områden, och sådana hava även föreslagits beträffande anslagen till avlöning åt lärare vid de allmänna läroverken m. fl. högre skolformer.

Det måste givetvis anses berättigat, att anslagen till ifrågakvarande ändamål få vidkännas vissa besparingar lika väl som många andra anslagsposter. De i Kungl. Maj:ts proposition nr 154 till årets riksdag föreslagna besparingsåtgärderna hava som regel sökt hålla kostnaderna för kommande budgetår inom samma gränser som för innevarande år, och detta skulle åstadkommas huvudsakligen genom höjning av lärartjänstgöringen och genom ökning av antalet elever i vissa klassavdelningar. De beräknade besparingarna skulle sålunda vinnas genom en motsvarande minskning av behovet av lärarkrafter och lärartimmar. Denna indragning kommer som regel att gå ut över timplärare och andra icke-ordinarie lärare, alltså i allmänhet de vid en skola sist anställda, som icke hava särdeles lång tjänstgöringstid.

I en del fall komma emellertid även lärarkrafter med avsevärd tjänstgöringstid att bli arbetslösa. Detta kommer med all sannolikhet att bli förhållandet vid vissa kommunala flickskolor, som upprättats under de sista åren genom ombildning och sammanslagning av enskilda statsunderstödda flickskolor. De vid dessa förutvarande skolor anställda lärarinnorna hava vid kommunaliseringen överförts till de nybildade skolorna. Antalet ordinarie tjänster vid de senare har dock icke alltid varit tillräckligt stort för att bereda ordinarie anställning åt samtliga övertagna lärarinnor, icke ens i de fall, där vederbörande haft en ganska lång tjänstgöringstid i den övertagna skolan. Men de hava som regel ställts inför utsikten att överföras på ordinarie tjänst vid den kommunala flickskolan så snart någon vakans uppkommer.

De ifrågakvarande lärarinnorna komma antagligen att uppgå till endast ett fåtal, högst 15 stycken, varför åtgärder för deras bibehållande i tjänst knappast torde komma att bli av någon större ekonomisk betydelse för det allmänna, under det att det för de enskilda lärarinnornas vidkommande måste vara av synnerligen stor vikt att ej behöva riskera ett entledigande med arbetslöshet och avbrott i kontinuiteten i tjänstgöringen samt förlust av möjligheten till överflyttning på ordinarie tjänst. För dessa lärarinnors

del måste det alltså få anses synnerligen behjärtansvärt om undantag kunde göras vid besparingsåtgärdernas tillämpning så,

att lärarinna vid kommunal flickskola, som under minst 5 år varit anställd som ämneslärarinna med full tjänstgöring vid statsunderstödd enskild flickskola, som ombildats till kommunal, och som vid skolans kommunalisering icke kunnat beredas ordinarie anställning, måtte kunna bibehållas vid tjänstgöring i den kommunala flickskolan till samma omfattning som under innevarande läsår, oberoende av vad som kan komma att föreskrivas angående tjänstgöringens omfattning och uppdelning av klass vid kommunala flickskolor under kommande budgetår.

Stockholm den 30 mars 1940.

Edgar Sjö Dahl.
